

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

1952

ਬਨਾਮ

July 10th

ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਰਾਮ, - ਜਵਾਬਦੇਹ,

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 107 ਆਫ 1951।

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ (1935), ਸੈਕਸ਼ਨ 240 (3)- ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁੜ-ਟਾਇਰਮੈਂਟ, ਕੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ-ਮੂਲ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ 69 ਅਤੇ 72--ਦਾ ਦਾਇਰੇ-ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ।

ਜੇਆਰ 7 ਮਈ 1912 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਹ 26 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 55 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਤੰਦਰੁਸਤੀ 'ਤੇ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 56, ਫੰਡਾ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, 1 ਜੂਨ 1946 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਤੱਕ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ, ਅੱਧੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਲੀਅ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਦਸੰਬਰ 1946 ਤੋਂ 25 ਮਈ 1947 ਤੱਕ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 25 ਦਿਨ। 16 ਮਈ 1947 ਨੂੰ, ਜੇ.ਆਰ. ਨੇ ਫੰਡਾ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 6 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ, ਜੇਆਰ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਜੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਐਕਟ, 1935. ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ- ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਰਾਮ

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 69 ਅਤੇ 72 ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇ.ਆਰ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਨਿਯਮ 86 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 69 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 72 ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ 14 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ

ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜੇਆਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੱਜ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ 1951 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 884, 1950 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 884 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ। ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਨੇ 2 ਦਸੰਬਰ 1950 ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਐਸ. ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀ. ਰਾਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 1951 ਦੇ ਐਲ. ਪੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 107 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਆਰਨਫਲਮ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਜੈ ਰਾਮ, ਮੁਦਈ, 7 ਮਈ, 1912 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਮੁਦਈ ਜੈ ਰਾਮ, 26 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਫੰਡਾ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮ 56 (b) (i) >, ਫੰਡਾ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IX ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

7 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਸੰਘ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ, ਇੰਡੀਆ ਐਕਸ. ਡੀ. 1, ਕਸੌਲੀ ਵਿਖੇ ਕੇਂਦਰੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਰਾਮ ਐੱਨ ਐੱਸ ਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ 6 ਮਈ 1945 ਨੂੰ 33 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ- ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇ. ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। 18 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.

ਡਬਲਯੂ. ਮੁਲੀਗਨ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਿ ਜੈ ਰਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ 2^ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 30 ਮਈ 1945 ਨੂੰ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਪੱਤਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2, ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ 1 ਜੂਨ 1945 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ, 26 ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ 1946 ਦੇ ਇਸ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਮੁਲੀਗਨ ਨੇ 31 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

18 ਸਤੰਬਰ 1945 ਨੂੰ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 3 ਲਿਖਿਆ। 20 ਸਤੰਬਰ 1945 ਨੂੰ, ਮਿਸਟਰ ਮੁਲੀਗਨ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 28 ਮਈ 1946 ਨੂੰ ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ। ਡੀ. 4, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ। ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 1 ਜੂਨ 1946 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜੈ ਰਾਮ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲੀਆ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ 'ਉਹ 11 ਜੁਲਾਈ 1946, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲੀਆ, ਨੇ ਪੁਨਰ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੈ ਰਾਮ 1 ਜੂਨ 1946 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 'ਉਹ 30 ਨਵੰਬਰ 1946, 1 ਦਸੰਬਰ 1946 ਤੋਂ 25 ਮਈ 1947 ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 25 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅੱਧੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

n iiii e

nii ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ

16 ਮਈ 1947 ਨੂੰ ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਜੈ

ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 72 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, 28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1948 ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਸੌਲੀ। ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

ਸੈਂਟਰਲ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ, ਕਸੌਲੀ ਦੇ ਸਵਰਗੀ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਰਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 15 ਜਨਵਰੀ 1948 ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 741 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ - ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ - ਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ। ਮਿਸਟਰ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ 1949 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 90 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਗਏ:-

(1) ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਉਸ 'ਤੇ ਕੇਬਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?	(2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
<p>The Union of
India
v.
Shri Jai Ram

Harnam Singh
J.</p> | <p>(3) ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ SO ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?</p> <p>(4) ਜੇਕਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?</p> |

ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਲੱਭਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 'ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿੱਕੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

28 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਜੈ ਰਾਮ ਏਪੀ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਉਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। 6 ਅਗਸਤ 1951 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਨੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

6 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

1950 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 884 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ., ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ •—

- (1) ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ

ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ।

ਡਿਊਟੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਿਹਾ:

3^

ਇੱਕ ਜੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਡੈਮ

ਹਰਨਾਮ ਸਿਨ ph

- (2) ਕਿ ਜੈ ਰਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਧੀਨ ਜੇ. ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 56 (ਬੀ) (i) 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 240 (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਕੇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 240 (3) ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜੈ ਰਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੈ?

ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ. ਰਾਏ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਤਰੀ ਸੇਵਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੰਡਾ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮ 56 (ਬੀ) (i) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਪਰ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ, ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 240 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1951 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 134 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 (3) ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

The Union ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ-
India ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਡ. ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ * ਮੰਨਣਯੋਗ
ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ

ਜੇ-

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ. ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਂ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।

8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1952 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 134 ਆਫ 1951 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 (3) ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 28 ਮਈ 1946 ਨੂੰ, ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 4, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ 1 ਜੂਨ 1946 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ 1946 ਤੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ 1 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 25 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਔਸਤ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1946 ਤੋਂ 25 ਮਈ 1947 ਤੱਕ ਅੰਕ 1 ਅਤੇ 2 ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ - ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ. ਦਰਅਸਲ, ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 69 ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ - ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 69 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ

ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਯੂ ਡੋਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ- ^{ਇਮਿਲਾ ਬਕਾਵਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ.} ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ ਚੀ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ-

ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹਰਨੁਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੇ ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 86 ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ "ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। -ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 69 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੁੜ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ। ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ 16 ਮਈ 1947 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 72 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 16 ਮਈ 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੈ ਰਾਮ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਲਈ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਵੈਂਕਟ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (1) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ

(1) ਏਆਈਆਰ 1937 ਪੀਸੀ 31.

ਮੁਦਈ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸੰਘ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਰਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸੀ
ਸਰਕਾਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ' ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਰੋਚ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਰਾਮ ਸਾਹਿਬ'

Harnam Singh J. "ਸੈਕਸ਼ਨ 96-ਬੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਧਾਰਾ 5 ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਕੈਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਅਫ਼ਰਿਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 'ਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 107 ਆਫ 1951 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ